

Diakonia

WASSILAND WAGGEL VERWITTEN

Illegalen strafbaar?

Schuldhelp door diakenen

Vleuten-De Meern-Leidsche Rijn
in touw voor kindsoldaten

24E JAARGANG, NUMMER 2 • APRIL 2011

**Kerk
in Actie**

 Protestantse
Kerk

5

Ongekend talent ten bate van kindsoldaten

7

Strafbaarstelling van illegaliteit bevordert uitbuiting

9

14

19

Pakistan herstelt zich na overstromingen

21

COLOFON

Diakonia, vakblad voor diakenen, 24e jaargang, nr. 2, april 2011
Tijdschrift voor hen die plaatselijk actief zijn op diaconaal gebied.

UITGEVER

Diakonia verschijnt zesmaal per jaar en is een uitgave van de dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk in Nederland voor het diaconale programma van Kerk in Actie. Kerk in Actie is het missionaire en diaconale werk in binnen- en buitenland van de Protestantse Kerk in Nederland. Delen van dit werk worden uitgevoerd mede namens tien oecumenisch georiënteerde kerken en organisaties in Nederland.

REDACTIERAAD

Sjon Donkers, Cor van Groningen, Teus Hubert, Henk van IJken, Martin Jooisse, Ellen van der Kemp (bureauredactie), Henny Nagelhout (eindredacteur), Jan Ritman, Ruud Slabbertje (voorzitter), Irene Stok, Carla van der Vlist (hoofdedacteur), Beppie van der Waal.

OPMAAK EN DRUK

Ontwerp: Reprovinci, Schoonhoven
Opmaak: Interface Communicatie B.V., Ede
Druk: Koninklijke BDU, Barneveld

ADMINISTRATIEADRES

Adressen- en periodiekenadministratie,
Postbus 8504, 3503 RM Utrecht,
telefoon: (030) 880 17 25,
fax: (030) 880 15 84,
e-mail: abonnementen@pkn.nl

REDACTIEADRES

Postbus 456, 3500 AL Utrecht,
tel. (030) 880 17 90,
fax (030) 880 14 57,
e-mail: diakonia@kerkinactie.nl

ABONNEMENTEN

De abonnementsprijs bedraagt bij
- de eerste vier abonnementen à € 12,70;
- vijf t/m negen abonnementen à € 9,62 (25% korting);
- tien abonnementen en meer à € 7,52 (40% korting).
Losse nummers kosten € 2,50 per stuk.

GESPROKEN DIAKONIA

Diakonia is ten behoeven van visueel gehandicapten ook verkrijgbaar in gesproken vorm op daisy-cd's. Voor een abonnement of een proef-cd kunt u terecht bij de CBB, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. (0341) 56 54 99. Daar kunt u ook informatie krijgen over de uitgave in brailleschrift.

WEBSITE

www.kerkinactie.nl

ISSN 0167 - 1472

**Kerk
inActie**

Inhoud

- 4 DE VERBINDING**
In nood leer je je vrienden kennen
- 7 ACTUEEL**
Sierra Leone kan heel dichtbij zijn
- 9 ACTUEEL**
Zorgen om strafbaarstelling van illegaliteit
- 11 MARKTPLEIN DIACONAAAT**
Eigen kracht van kwetsbare mensen
- 12 OP DE STOEP BIJ**
Jeanet van Butzelaar, Waddinxveen
- 14 UIT DE PRAKTIJK**
Schuldhelpmaatje in de praktijk
- 16 1 VRAAG 3 DIAKENEN**
Hoe heeft jullie diaconie aandacht voor ouderen?
- 17 MINICURSUS**
Om te beginnen
- 20 ACHTERGROND**
Muziek in vreemdelingendetentie
- 21 ACHTERGROND**
Pakistan herstelt zich
- 22 BERICHTEN**
- 24 GEBED**

Bij de voorplaat

Strafbaarstelling van illegaliteit bevordert uitbuiting van migranten. Zij zullen zich zo min mogelijk laten registreren. Illegaal verblijf gaat zich dan - nog meer - ondergronds afspelen. Malafide bedrijven zullen de situatie misbruiken via onderbetaling. Inschakeling van de arbeidsinspectie levert de werkgever een boete, maar de migrant een strafblad op. Lees meer op pagina 9 en 10.

Foto: Piet den Blanken/HH

CU

Het valt niet altijd mee om 'bij te blijven', maar ik doe mijn uiterste best. Ik voldoe in ieder geval aan de randvoorwaarden: ik ben in het bezit van een snelle computer en een mobiele telefoon. Maar dat is natuurlijk nog niet voldoende. Om echt mee te kunnen doen, moet je je ook af en toe laten horen op de 'social media', zoals hyves, linkedin, facebook en twitter. Dat is nog niet alles, want om écht mee te kunnen doen moet je dan ook nog eens de juiste taal spreken.

Een tijdje geleden ontving ik een smsje van een bekende. Onderaan stonden de letters CU. Het was rond verkiezingstijd, dus ik dacht dat het misschien een persoonlijke campagne van de bekende was om de Christen-Unie te promoten. Maar bij nader inzien leek me dat toch niet zo passen bij de betreffende persoon.

Wat zou CU nog meer kunnen betekenen? Na even puzzelen had ik het door. Als je het in het Engels hardop uitspreekt krijg je 'See you'. Op z'n Nederlands: (ik) zie je. Een soort straattaal van jongeren. De zin bleef in mijn hoofd hangen. Wanneer zie ik je dan? Dat stond er niet bij. En zien we elkaar echt of wisselen we dan weer vluchtig informatie uit omdat we het zo druk hebben?

We zitten midden in de veertigdagentijd. Een uitgelezen moment om tijd te nemen voor elkaar en om elkaar te zien. Daarom gaat de minicursus in deze *Diakonia* over bezinning. In dit nummer ook voorbeelden van diaconieën en diakenen die mensen in hun omgeving geholpen en gezien hebben, zoals Bob Flobbe uit Delfzijl. Hij reikte de helpende hand aan een asielzoekersgezin en Hans van Dijk, Janny de Graaf en Jan Penninkhof zagen en zien mensen met schulden wel zitten. Ik wens u veel leesplezier toe!

Henny Nagelhout
eindredacteur

Diaken Bob Flobbe uit Delfzijl

“In nood leer je je vrienden kennen”

Zomaar een asielzoekersgezin. En zomaar ontmoetten zij diakenen, in Delfzijl, in Twello. Alsof het heel gewoon is. Maar dat is allerminst het geval. Het begon als volgt.

Tekst: Ellen van der Kemp foto's: Gerrit Groeneveld

In februari 2008 vonden er in Armenië verkiezingen plaats. De huidige president, Serzh Sarkisian, krijgt daarbij een meerheid van de stemmen, maar volgens de oppositie is er sprake van fraude, intimidatie en fysiek geweld tegen de aanhangers. Er breekt massaal protest uit. De politie treedt hard op en de noodtoestand wordt uitgeroepen. Veel prominente oppositieleden worden gevangengenomen.

Zeroun maakt deel uit van de commissie die toe moet zien op eerlijke verkiezingen in zijn land. Het gevolg daarvan is dat hij en zijn gezin na de verkiezingen gevaar lopen. Met behulp van vrienden vlucht Zeroun met zijn vrouw en twee kinderen in december van dat jaar naar de Oekraïne. Maar ook daar zijn ze niet veilig. Er wordt voor een nieuwe plek gezorgd. Tot het moment dat ze uitstappen op het station van Zevenaar hebben ze geen flauw idee waar ze terecht komen. Uiteindelijk blijkt dat ze verkeerde treinkaartjes gekregen hebben en dat ze in Ter Apel moesten zijn.

Ter Apel

In Ter Apel kunnen ze slechts een week blijven. Ze krijgen een plek toegewezen in het asielzoekerscentrum in Eindhoven. Maar na twee maanden blijkt dat ze ook daar niet kunnen blijven en moeten ze terug naar Ter Apel. Na weer een week Ter Apel krijgen ze opnieuw een plek toegewezen. Dit keer nog verder noordelijk: Delfzijl.

De eerste maanden wonen ze in het hoofdgebouw van het asielzoekerscentrum. Dat betekent met tientallen

nationaliteiten op dezelfde gang en met meerdere gezinnen in één woonkamer. Omdat Zeroun openlijk voor zijn christen-zijn uitkomt, wordt het gezin weggepest en krijgt het een eigen caravan op het AZC-terrein. In Eindhoven was het gezin door een Armeense vrouw meegenomen naar de Baptistenkerk. Omdat ze in Delfzijl mensen wilden leren kennen en zich wilden settelen, wendden ze zich ook hier tot de Baptistengemeente. Een paar maanden later komen ze in contact met de protestantse gemeente in Delfzijl dankzij diaken Bob Flobbe die hen vanaf dat moment regelmatig zal bezoeken.

Veilig

De kinderen Anoush en Levon vertalen tijdens het interview voor hun ouders. Zij hebben Nederlands geleerd van een docent uit Delfzijl die elke week een avond naar de caravan kwam om taalles te geven. Hun ouders mochten geen taalles volgen, omdat ze nog geen verblijfsvergunning hadden. Zeroun: “We hebben niet bewust voor Nederland gekozen. We wisten zelfs niet dat we hier terecht zouden komen. Ons enige doel was een plek te vinden waar we veilig kunnen wonen.”

Verhuizen

Als ze net een beetje gesetteld zijn in Delfzijl, krijgen ze een verblijfsvergunning. Dat is natuurlijk mooi voor Zeroun en zijn gezin, maar het betekent ook dat ze weer moeten verhuizen. Ze kunnen kiezen uit een aantal gemeenten, waaronder Twello. Het gezin kiest voor Twello. Ze krijgen geld voor de inrichting van hun huis, maar ze moeten weer

opnieuw beginnen met het opbouwen van contacten in de buurt. In Twello maken ze kennis met de diaken voor de protestantse gemeente aldaar. Zeroun: “We vinden het contact prettig. Ze hebben ons gevraagd wat we verwachten van de kerk, maar we verwachten niets. Je gaat naar de kerk om te bidden en om rust te krijgen. De kerk is niet verplicht om ons iets te geven.”

Dochter Anoush: “Jullie hebben de uitdrukking ‘in nood leer je je vrienden kennen’. Dat hebben we ook zo ervaren. Er zijn veel mensen bang als je zegt: ik ben een asielzoeker. Soms willen ze niet eens meer met je praten. Maar voor de kerk is een mens een mens. Daarom is de kerk een andere plek.” Levon vult zijn tweelingzus aan: “Ik krijg weleens te horen: ‘ga terug naar je eigen land’. Terwijl ze helemaal geen moeite doen om mij te leren kennen. Maar als mensen in contact komen met asielzoekers krijgen ze een andere mening.” Zeroun: “Het belangrijkste is dat we ons veilig voelen. We zijn nu twee jaar hier en tot nu toe is er niets met ons gebeurd.”

De namen in dit artikel zijn vanwege privacy gefingeerd. Zeroun en zijn gezin wilden om diezelfde reden niet gefotografeerd worden.

“Ze hebben vooral behoefte aan contact”

Tijdens het overleg van pastores in Delfzijl werd gemeld dat er een nieuw gezin in het asielzoekerscentrum was komen wonen. “De enige die toen meteen gereageerd heeft, was de Baptistengemeente”, zegt diaken Bob Flobbe. “Daar kunnen we wat van leren.”

De predikant van de protestantse gemeente had de naam van het nieuwe gezin doorgegeven aan de centrale diaconie en dat kwam pas na verloop van tijd terecht bij de diaconie van Bob Flobbe. Toen de voorzitter vroeg wie zich daarmee bezig wilde houden, reageerde er niemand. “Uiteindelijk heb ik gezegd dat ik er wel naar toe zou gaan”, zegt Bob. “Ik was nog nooit in een asielzoekerscentrum geweest. Mijn eerste ervaring was meteen een negatieve. Ik kwam bij een terrein met prikkeldraad eromheen en een slagboom ervoor en werd niet binnengelaten omdat ik geen legitimatiebewijs bij me had.”

Lege handen

De tweede keer was ik beter voorbereid. Ik had intussen contact gezocht met het COA, het Centraal Orgaan opvang asielzoekers, om te vragen wat zij al gedaan hadden en wat de kerk kon doen. Maar zij gaven geen gegevens door en zeiden dat zij voor alles zouden zorgen. Ik was daarom letterlijk met lege handen naar het asielzoekerscentrum toe gegaan. Later bleek dat het COA alleen voor een tafel en een bed had gezorgd.

“Bij mijn eerste bezoek kwam ik er pas achter dat er contacten waren met de Baptistenkerk. Zij bleken al drie maanden actief te zijn. Ik heb gevraagd wat ik voor Zeroun en zijn gezin kon doen. Ze wilden graag Nederlands leren, maar dat ging niet, want zolang volwassenen geen verblijfsvergunning hebben, mogen ze geen opleiding volgen. Bovendien zijn de taalcursussen die in het asielzoekerscentrum gegeven werden wegbezuinigd. Daardoor spreken de

◆ Diaken Joop Hendriks uit Twello

ouders nog steeds geen Nederlands. Wat ik wel kon doen, was pianolessen regelen voor Anoush. Ik was daarmee bezig toen bleek dat het gezin moest verhuizen.”

Naar Twello

Bob kan er nog steeds boos over worden. “In Delfzijl staan rijen huizen leeg. Het gezin wilde graag hier blijven, maar dat mocht niet omdat het de gemeente teveel geld zou kosten. Ze konden kiezen uit een aantal andere gemeenten. Dat is uiteindelijk Twello geworden. Bob heeft samen met iemand van de Baptistengemeente gezorgd voor een busje en wat gereedschap. “Ze kenden de plaats niet, ze kenden de mensen niet, alleen de kinderen spraken de taal.” Daarom stuurde Bob Flobbe een mail naar de toenmalig voorzitter van de diaconie van de protestantse gemeente in Twello. Dat was Joop Hendriks.

“Eigenlijk heb ik in eerste instantie niets met de mail van de heer Flobbe

gedaan”, zegt Joop Hendriks. “We hebben hier een afdeling Vluchtelingenwerk en ik dacht dat die wel voor het gezin zou zorgen. Uiteindelijk heeft dochter Anoush contact met mij opgenomen. Bob stuurt brieven naar het gezin en had geschreven dat ze zelf de diaconie moesten benaderen. Het gezin wilde graag contact. In Delfzijl hadden ze een kennissenkring opgebouwd, maar in Twello kenden ze niemand. Ik ben toen samen met mijn vrouw op bezoek gegaan. We zijn met ze naar een kringloopwinkel geweest en ik ben met ze naar het ziekenfonds geweest om zaken te regelen. Vluchtelingenwerk Twello hielp wel met papierwerk, maar daar houdt het wel mee op.”

Behoeftte aan contact

Joop: “De diaconie had helemaal geen ervaring met asielzoekers. Als Bob geen actie had ondernomen, dan hadden we niet geweten dat er een asielzoekersgezin was komen wonen. Het enige wat we tot nu toe deden voor asielzoekers was met kerst een bedrag overmaken aan Vluchtelingenwerk. We hebben van Zeroun en zijn gezin geleerd dat deze mensen met name behoefte hebben aan contact. Dat er af en toe iemand langskomt en vraagt hoe het ermee gaat. En dat is nog leuk om te doen ook. Ik word altijd gastvrij ontvangen en we hebben het heel gezellig samen.”

➤ Wilt u ook iets doen voor asielzoekers? Kijk dan op www.kerkinactie.nl > Kerk en gemeenten > Diaconaat > Vluchtelingen > Mogelijkheden voor plaatselijk werk.

Sierra Leone kan heel dichtbij zijn

Diaconieën in Vleuten, De Meern en Leidsche Rijn-oost samen in touw

Helpen 'op afstand' klinkt abstract. Maar soms zie je grenzen vervagen en drempels verdwijnen. Dat gebeurt wanneer bezieling en bevlogenheid een grote rol gaan spelen. Zoals bij de diaconieën en zwo-groepen uit Leidsche Rijn-oost, De Meern en Vleuten. Zij sloegen de handen ineen en steunen een Kerk in Actie-project voor kindsoldaten in het Afrikaanse Sierra Leone.

Tekst: Gerrit Groeneveld

Tussen 1991 en 2002 woedde in Sierra Leone een felle burgeroorlog. Veel kinderen werden het slachtoffer van ronse-laars en kwamen terecht bij militieën. Een generatie raakte, vooral geestelijk, zwaar beschadigd. ABC Development, een partnerorganisatie van Kerk in Actie, probeert deze kindsoldaatgeneratie weer zoveel mogelijk op de rails te krijgen. Ze doen dat met de volle steun van de drie Utrechtse kerken De Meern, Vleuten en Leidsche Rijn-oost. Want deze kerken gingen een interactieve relatie aan met ABC Development en hun kindsoldaten-project. Twee-en-een-half jaar gingen de schouders van diakenen, zwo-ers en vrijwilligers eronder. Deze zomer komt het project tot

een einde en zal de thermometer erg dicht het bedrag van 20.000 euro naderen.

Van sieraden tot laswerk

Marja Maaswinkel (zwo) en diaken Tienieke Schaij-Visser vertellen over Sierra Leone alsof het hun achtertuin is. Ze denken niet meer in kilometers, maar in menselijke waarden. Ruim twee jaar geleden besloten de kerken het project te adopteren. Het streefbedrag was aanvankelijk 15.000 euro in twee-en-een-half jaar. Allerlei acties kwamen tevoorschijn. Van olie-bollenverkoop tot perkplanten rond moederdag. Maar het absolute hoogtepunt was het recente evenement *De Talent Winterfair*, op zaterdag 12 februari.

▲ Op de Talent Winterfair in februari van dit jaar kon je bijvoorbeeld lussen.

In het Vereenigingsgebouw van de Marekerk in De Meern kwamen honderden bezoekers af op het fraaie handwerk dat door mensen in en om de kerk belangeloos is gemaakt. Ongekend talent kwam ten bate van de kindsoldaten. Van sieraden tot laswerk en van nagelstudio tot aquarellen. De verkoop levert uiteindelijk een bedrag op van bijna 5000 euro. Een prachtige 'piek' binnen het Sierra Leone-project.

Buren vroegen buren

"Maar", zeggen Marja en Tienieke, "je kunt zo'n project maar een beperkte tijd volhouden. Op een goed moment is de energie verbruikt. Je kunt dan wel zeggen: we gaan door want het loopt lekker, maar dat werkt niet. Zo'n inspanning kun je alleen maar leveren omdat het een periode is die je kunt overzien."

▲ Tienieke (links) en Marja met 'de moderne kerk', een doek van een van de talenten.

• Foto: Gerrit Groeneveld

▲ Kinderen in Sierra Leone zijn een bakkerijtje gestart, met Kerk in Actie-hulp uit Vleuten, De Meern en Leidsche Rijn-oost. • Foto: Kerk in Actie

De Talent Winterfair kwam op gang na een bevolgen presentatie door de diakenen en de zwo'ers binnen de kerken. Aanvankelijk was niet iedereen overtuigd, maar toch gingen de schouders eronder. Binnen de kerken werd gezocht en gekeken naar mensen met een talent. De een kon een trui breien, de ander een schilderij maken. Van het een kwam het ander en burens vroegen burens en vrienden vroegen vrienden. Uiteindelijk waren er ongeveer honderd aanmeldingen om mee te werken.

Strakke organisatie

Toen bleek dat het idee aansloeg, kwam het aan op een strakke organisatie waarbij alles tot in detail was vastgelegd. De indeling van de hal, de prijzen, de wijze van verkopen, de afhandeling, het vervoer van de stukken, retour van eventuele niet verkochte werken, de catering, bemensing van de verkoophoeken en ga zo maar door. "Eerst moesten we nog het idee bestrijden dat het om een rommelmarkt zou gaan. Het kostte tijd en moeite voor het voor iedereen duidelijk was dat er waardevolle en vaak unieke dingen op de talentendag te koop waren. En het was erg spannend voor ons of de dag wel goed zou verlopen. Je kunt het leuk bedenken, maar de praktijk kan anders uitpakken.

We hadden bijvoorbeeld uit voorzorg twee mannen bij de uitgang gezet. Er kan altijd zomaar iemand met een schilderij naar buiten lopen, dachten we. Maar niets van dat alles; er is die dag gaan wanklank gevallen. Het verliep heel naturel, als vanzelf."

Stimulans

Marja en Tieneke hebben het als een grote stimulans ervaren dat Kerk in Actie zo goed mogelijk probeerde het project voor de diaconieën concreet te maken. Door foto's, berichten en lezingen van medewerkers die ter plekke zijn geweest. "Wat bij ons veel indruk heeft gemaakt is de foto over het bakkerijtje. Je ziet dat kinderen die tien jaar geleden geestelijk en soms lichamelijk verminkt raakten door wapens, nu een ambacht hebben opgepakt en weer opkrabbelen. Je weet dan precies waar je het voor doet. Vooral natuurlijk voor de kinderen daar, maar het is voor onze kerken ook van grote waarde. Je werkt tenslotte hier aan bewustwording van dit soort problematieken."

Met eigen ogen

De samenwerking tussen de diaconieën en zwo-groepen maakte het mogelijk dat een brede bewustwording over het lot van kindsoldaten kon ontstaan in de

Belangstelling om je in te zetten voor een project van Kerk in Actie?

Neem dan eens contact op met de Kerk in Actie-gemeenteadviseur in uw regio. Er zijn verschillende mogelijkheden van samenwerking. En... het hoeft helemaal niet om grote bedragen te gaan. Juist ook voor kleine diaconieën kan het handig zijn om met Kerk in Actie Interactief in zee te gaan. Zie www.kerkinactie.nl/interactief voor meer informatie.

bijbehorende gemeentes. Zo kwam enkele maanden terug een gemeenteadviseur van Kerk in Actie het project tijdens een speciaal daarvoor georganiseerde avond toelichten. "Hij kent de situatie ter plekke en heeft ook veel contact gehad met de mensen van ABC Development. Hij heeft daar met eigen ogen kunnen zien waarom het werk dat we doen zo belangrijk is."

In alle drie de kerken is ook een voorlichtingsavond geweest over het project. "Je merkt dat het op deze manier veel meer gaat leven binnen de kerken. En mensen stellen het op prijs wanneer je heel concreet uitlegt hoe het geld wordt gebruikt om de mensen in Sierra Leone weer een begin van een zelfstandig en menswaardig bestaan te geven."

Gerrit Groeneveld is freelance fotograaf en journalist.

▲ Winkelen op de Talent Winterfair.

Zorgen om strafbaarstelling van illegaliteit

Bij de presentatie van het huidige regeerakkoord, viel direct op hoeveel voornemens dit kabinet heeft op het gebied van migratie en asiel. Veel zaken die erin staan, zijn niet uitvoerbaar op grond van Europese regelgeving. Toch is er reden tot zorg, omdat ook in Europa de trend op het gebied van asiel en migratie negatief gekleurd is. Bovendien geeft het kabinetsvoornemen om in Europa medestanders te zoeken voor aanpassingen in de huidige Europese beleidsregels reden tot zorg.

Tekst: Geesje Werkman

Strafbaarstelling

Bij Kerk in Actie gingen direct de alarmbellen rinkelen toen duidelijk werd dat de strafbaarstelling van illegaliteit op de agenda van de regering staat. Als illegaal zijn strafbaar wordt, leidt dat ertoe dat *nog meer* mensen vreemdelingen zonder verblijfsvergunning gaan beschouwen als criminelen. Terwijl de enige aanleiding daarvoor is dat ze niet over de juiste verblijfsdocumenten beschikken.

Om het tij te keren is Kerk in Actie vorig jaar in gesprek gegaan met een groeiend aantal maatschappelijke organisaties. Daardoor is een brede coalitie tot stand gekomen van organisaties die zich verzetten tegen de strafbaarstelling van illegaal verblijf. Het gaat om heel verschillende organisaties, zoals de vakbonden FNV en CNV, de Raad van Kerken in Nederland, gemeentebesturen en kinderrechten- en migrantenorganisaties. Deze organisaties hebben gezamenlijk een breed draagvlak in de samenleving. In de dagelijkse praktijk voorzien ze allen grote problemen als de kabinetsplannen op dit terrein zouden worden doorgevoerd. Het zou daardoor immers strafbaar kunnen worden om iets voor een uitgeprocedeerde asielzoeker te doen. Bijvoorbeeld als een vakbond juridische bijstand wil verlenen bij het oplossen van arbeidsconflicten. Als die vorm van juridische hulp niet meer zal kunnen worden verleend, leidt dat

▲ Malafide bedrijven kunnen de situatie makkelijk misbruiken door 'illegale migranten' onder te betalen. • Foto: Piet den Blanken/ HH

in de toekomst tot meer uitbuiting van 'illegale' werknemers. Een andere zorgelijke ontwikkeling die deze organisaties voorzien is dat mensen officiële instanties gaan mijden, omdat ze gearresteerd kunnen worden wanneer ze zich er melden. Het gaat dan om gewone dingen, zoals de aangifte van een geboorte van een kind.

Kerk in Actie heeft niet alleen een coalitie van maatschappelijke organisaties bij elkaar gebracht, maar is vorig jaar ook gestart met een handtekeningactie tegen strafbaarstelling van illegaal verblijf. Op dit moment hebben ongeveer 10.000 mensen hiervoor getekend. Op de website van

Kerk in Actie kunt u meer informatie vinden over onze samenwerking met andere maatschappelijke organisaties en over de handtekeningactie.

Argumenten

Er zijn veel argumenten om illegaliteit niet strafbaar te stellen. Ook voormalig minister Verdonk moest tot die conclusie komen. Voormalig minister Hirsch Ballin zette in een brief aan de Kamer uiteen waarom strafbaarstelling van illegaliteit een slecht idee was. Zijn argumenten zijn nog steeds geldig. Ook de eigen Adviescommissie voor Vreemdelingenzaken ontraadde de huidige minister van Immigratie en Asiel, Leers, in een

brief het kabinetsvoornemen, ook weer voorzien van argumenten. Enkele daarvan noem ik.

A) Strafbaarstelling maakt illegale migranten ondergronds en bevordert uitbuiting

Zij zullen zich zo min mogelijk laten registreren. Illegaal verblijf gaat zich dan - nog meer - ondergronds afspelen. Illegaal in Nederland verblijvende ouders zullen hun kinderen niet meer naar school laten gaan en zij zullen zich minder snel tot een arts wenden. Slachtoffers of getuigen van intimidatie of geweld zullen nog minder vaak bereid zijn misstanden te melden bij de politie, als die hen immers niet zal beschermen, maar vervolgen. Malafide bedrijven zullen de situatie misbruiken door onderbetaling en uitbuiting. Bij uitvoering van deze regeringsmaatregel levert inschakeling van de arbeidsinspectie de werkgever een boete en de migrant een strafblad op.

B) In de afgelopen jaren hebben veel migranten alsnog een kans gekregen hun verblijf te legaliseren.

Ze deden daarbij, met juridische en diaconale bijstand, een beroep op nationale wet- en regelgeving, op internationale mensenrechtenverdragen, en op de redelijkheid en billijkheid van de verantwoordelijke bewindspersoon. Als deze mogelijkheid wordt afgesneden, dreigt Nederland mensenrechten te schenden en veroordeelt zij de betrokkenen tot een langdurig leven in de marge.

Toch verblijfsvergunning

Kerk in Actie kent tal van voorbeelden van mensen die door tussenkomst van kerken of partners als stichting Inlia die zich inzet voor asielzoekers in nood, een verblijfsvergunning kregen, omdat ze wel degelijk vluchteling bleken te zijn. Onder hen zijn mensen die nu als arts, verpleegkundige of taxichauffeur in hun levensonderhoud kunnen voorzien en een waardevolle bijdrage leveren aan onze samenleving. Als illegaliteit strafbaar wordt gesteld is dit alles niet meer mogelijk. Strafbaarstelling pakt slecht uit voor de samenleving, omdat het van migratie een misdrijf maakt. Het criminaliseert elke migrant zonder geldige verblijfspapieren. Dit beeld van immigranten als criminelen voedt

> Noodopvang in Drachten

Vier van de tachtig mensen die een beroep deden bij de noodopvang in Drachten. Korte aantekeningen van de begeleiders:

Ali H, Irak, behoorde bij de eerste groep die werkte voor de Amerikanen (undercover). Bewijzen weg door ontploffing van huis door een bom. Kreeg in mei 2010 beroep bij Raad van State. Brief daarna van Centrale opvang asielzoekers: "u bent ontruimbaar per 22 juni 2010. Recht op opvang is van rechtswege beëindigd." Ali is meteen vertrokken.

Arkan H. uit Irak. Sjiïet. Gevlucht in 2008. Zijn broer werkte bij de politie en werkte mee met de Amerikanen. Hij is om die reden vermoord.

Farish, uit Irak, posttraumatische stress stoornis, Dublin-claimant. Documenten zijn in uitzetcentrum Ter Apel zoekgeraakt. Volgens de Immigratie en Naturalisatiedienst zijn ze vervalst. (Maar hoe kan Farish bewijzen dat ze echt zijn, als hij ze afgegeven heeft?). Zijn vader had problemen met de buurman die een hoge positie had onder Saddam Hussein. Heeft in 2006 echte documenten gegeven. Ook een overlijdensakte van zijn vader.

Mike, Syrië, posttraumatische stress stoornis. Gevlucht in 2001. Een maand te laat voor generaal pardon. Was actief lid van partij die opkomt voor de rechten van Koerden. Zwaar gemarteld in Syrische gevangenis. 9 jaar in Nederland, 7 jaar illegaal. Zwerft van de ene naar de andere vriend.

De namen zijn gefingeerd.

het wantrouwen tegen alle allochtonen. De relatie tussen autochtone en allochtone Nederlanders komt daardoor meer onder druk te staan.

Wat kunt u doen?

Allereerst hartelijk bedankt voor uw inzet om handtekeningen te verzamelen.

Uiteraard gaan wij in gesprek met politieke partijen in Den Haag, waaronder regeringspartij CDA. Lokaal kunt u dit ook doen, want lokale politici kunnen druk uitoefenen op hun collega's in de Tweede Kamer. Nu al zijn er veel burgerlijke gemeenten die opvang blijven verlenen of geld geven voor maatschappelijke opvang van ongedocumenteerden.

U kunt proberen in contact te komen met mensen zonder verblijfspapieren, voor zover u dit nog niet doet.

Eind februari van dit jaar bereikte mij een bericht dat alleen al de interkerkelijke werkgroep vluchtelingen in Drachten meer dan tachtig(!) voorbeelden heeft van

mensen zonder papieren. De werkgroep komt er zelfs door in financiële nood. U kunt uiteraard ook deze werkgroep in Drachten steunen, met geld en met gebed, en in uw gebeden neemt u natuurlijk de mensen zonder papieren mee.

Tot slot: u kunt het verhaal optekenen van iemand die geen verblijfsvergunning had, en die met uw steun alsnog een vergunning kreeg. Dit verhaal kunt u aan opsturen naar: g.werkman@kerkinactie.nl. Kerk in Actie maakt een bundeling van portretten van uitgeprocedeerde vluchtelingen die toch mochten blijven, en die nu een waardevol bestaan in Nederland leiden. Als we voldoende verhalen ontvangen, maken we ook een portrettengalerij op onze website. Daarmee laten we onze vluchtelingen zien, onze waardevolle medemensen, die net als wij geschapen zijn naar Zijn beeld.

Geesje Werkman is projectmanager bij Kerk in Actie voor vluchtelingen en migranten.

Marktpllein: Eigen kracht van kwetsbare mensen

MARKTPLEIN DIACONIE OP 14 APRIL

Hoe kunnen diaconale doelgroepen in hun 'eigen kracht' gesterkt en aanvullend ondersteund worden door diaconieën en beroepskrachten in het diaconaat? Op veel plekken in het diaconale landschap anno 2011 wordt een kille bezuinigingswind gevoeld. Des te meer reden om de methodieken en werkvormen die ontwikkeld zijn om mensen sterker te maken (ook wel 'empowerment' genoemd) in te zetten.

Tijdens Marktpllein Diaconie op donderdag 14 april zullen diverse werkvormen en methodieken besproken worden. Voorbeelden van praktische manieren van werken zijn de weggeef- en ruilwinkels, kringloop- en reparatiepunten, training en opleiding voor ervaringsdeskundigen, Eigen Kracht-conferenties.

De eerste spreker is Anneke van Elderen. Zij presenteerde onlangs het boekje 'Ik ben de methode.

Durf te kijken, te weten, te leren en te veranderen.' Het werk is de weerslag van 15 jaar ervaring en werken in het Diaconaal Centrum Annahuis te Breda.

De tweede spreker is Saskia van Dorp van het IGPB. Zij zal ingaan op bestaande mogelijkheden voor 'armen' om zich als ervaringsdeskundigen via een opleiding te ontwikkelen tot professioneel anti-armoede-consultant.

's Middags zullen er verschillende workshops zijn rond praktische vormen van empowerment. Zoals: 'Diaconaal empowerment via theater en cultuur', 'Duurzaam ruilen: LETS-kring Alphen aan de Rijn' en 'Dress for Succes'.

Deze Marktpllein Diaconie vindt plaats in het Inloophuis Domino in Gouda. Daarbij is er gelegenheid om in het diaconale hofje te kijken. In het programma is ook ruimschoots tijd voor onderlinge

➤ Marktpllein Diaconaat is een plek voor ontmoeting en uitwisseling. Voor diaconale beroepskrachten, diakenen, diaconale vrijwilligers en voor iedereen die zich verder wil verdiepen in de diaconale praktijk. Dit uitwisselingsnetwerk van Kerk in Actie bundelt diaconale ideeën, ervaringen, methodes en werkwijzen.

Waar is het Marktpllein Diaconaat te vinden?

- In deze rubriek in Diakonia
- Op www.kerkinactie.nl/marktplleindiaconaat
- Tijdens twee verdiepingdagen per jaar over de diaconale praktijk.

uitwisseling van elkaars expertise.

Tijd: 10.00 - 16.00 uur

Aanmelden: Voor 12 april bij Marijke Gaastra, afdeling Binnelands Diaconaat Kerk in Actie, m.gaastra@kerkinactie.nl, tel. (030) 880 18 86.

➤ Van diaken Bob Flobbe uit Delfzijl ontvingen we de volgende tip: "Het blijkt dat asielzoekers vaak verhuizen. Ik zou ervoor willen pleiten dat als een plaatselijke kerk contact heeft met een gezin en dit gezin verhuist naar een andere woonplaats, deze kerk contact opneemt met de kerk in de nieuwe woonplaats. De diaconie kan dan als richtingwijzer fungeren door te wijzen waar de kringloopwinkel is en een oproep te doen voor bijvoorbeeld tweedehands gordijnen. Je kan ook zorgen voor een 'buddy' tijdens en na een verhuizing."

➤ Meer weten of diaconale tips doorgeven voor op het marktpllein?

Rob van Herwaarden
diaconaalconsulent@planet.nl
(010) 434 68 55

Jan Willem Menkveld
j.menkveld@kerkinactie.nl
(030) 880 15 30

Diakoos

Idee: Sjon Donkers Illustratie: Lex Dirkse

Jeanet van Butzelaar, diaken in Waddinxveen

Jeanet is diaken in wijkgemeente De Rank. Ze is nu een jaar aan de slag en volgde onlangs de basiscursus Diaconaat, die ik begeleidde. Regelmatig lichtte haar gezicht op als ze iets verrassends hoort of als ze aan het denken gezet wordt.

Tekst en foto: Bepie van der Waal

Diaken worden?

Van huis uit is Jeanet niet gewend aan vrouwen in het ambt. Ze dacht voor zichzelf ook niet aan die mogelijkheid, tot zij verhuisde naar wijkgemeente De Rank. Jeanet: "Het was een totale verrassing dat ik werd gevraagd voor het ambt van diaken. Alle vragen die je dan kunnen bestormen, kwamen langs. Kan ik dat wel? Heb ik daar tijd voor, lukt dat met mijn gezondheid? Er zijn zoveel dingen waar je je als kerkenraadslid in moet verdiepen! Ik heb een gezin met twee jonge kinderen en mijn werk. Ik doe de jeugdclub en de evenementencommissie, hoe moet dat allemaal?" Het viel haar niet makkelijk.

Volmondig ja

Toch werd het volmondig ja! Vacatures werden op dat moment niet gemakkelijk vervuld en ze voelde zich medeverantwoordelijk voor de gemeente. "Verantwoordelijk ben je immers met elkaar en dat betekent dat ik ook op mijn tijd een steentje bij wil dragen", zegt Jeanet.

Een aantal jaren geleden overleed haar broer na een ernstige ziekte. Zijzelf voelt zich ook 'stilgezet' door problemen met haar hart. "In die situaties ga je nadenken over wat voor jou belangrijk is in het leven!", zegt ze daarover. "Je gaat anders en bewuster in het leven staan en je bepaalt opnieuw

welke keuzes je wilt maken. Er is méér dan werk..."

Vooral de mensen

"Ik wil van betekenis zijn voor mensen, dat is mijn belangrijkste drijfveer", verklaart Jeanet. "Nu ik diaken ben, wil ik in ieder geval de ouderen in mijn wijk regelmatig bezoeken. Ik vind dat gewoon erg leuk om te doen, maar het heeft ook een functie! Ik wil zelf zien hoe het met mensen gaat, niet afhankelijk zijn van wat anderen wel of niet opmerken. Veel oudere mensen zijn alleen. Zo'n bezoek is gezellig en we leren elkaar kennen. Als je een band opbouwt, kunnen ze je ook gaan vertrouwen. Het belangrijkste is echter dat je bij mensen thuis eerder signalen oppikt als er iets aan de hand is. En dat willen we als diaconie."

Groeien in het werk

Jeanet is in en door dit werk gegroeid, om te beginnen in het ambt. Gaandeweg leerde ze steeds meer bij. "Als kerkenraadslid moet je bijvoorbeeld ook meepraten over het beleid voor de gemeente", zegt ze. "Aandacht voor diversiteit vind ik heel belangrijk, respect voor verschillen. Een pluriforme gemeente vind ik heel mooi."

Jeanet doet bewust mee in de kerkenraadsvergaderingen. Ze wil een zinvolle bijdrage leveren aan de gesprekken en goed nadenken over de vragen die er liggen. "Door

de basiscursus Diaconaat heb ik meer zicht gekregen op de breedte van het diaconaat en ook op het specifieke ervan. De vraag 'Hoe diaconaal is bijvoorbeeld de kersttentie?' helpt mij bij het gesprek in de diaconie over wat we belangrijk vinden. Soms doe ik dingen die ik minder leuk vind, zoals de afkondigingen, maar dat vind ik nu al weer minder vervelend."

"Ik wil van betekenis zijn voor mensen"

Jeanet is ook als persoon gegroeid, vindt ze: "Ik ben een doener en denk graag in oplossingen. In de cursus spraken we over de bijbeltekst 'Wat wil je dat ik je doen zal?' Het is zo belangrijk dat mensen zélf aangeven hoe ze geholpen willen worden. Ik ben daarin steeds ontvankelijker geworden. Ik ontdekte dat luisteren ook een vorm van doen is. En dat mensen het als waardevol ervaren als je goed luistert en samen naar mogelijke oplossingen zoekt."

Niet alleen

Jeanet groeide vooral in haar geloof. Als ze een vergadering moet openen of sluiten zoekt ze naar een passende tekst die haar zelf ook aanspreekt. De vraag waarom de tekst aanspreekt, brengt veel in haar teweeg. "De groei in geloof zit 'm vooral in het gevoel steeds dichterbij God te

leven. Ik voel me door Hem geroepen, als een instrument in Zijn hand. Het lijkt wel alsof ik steeds dichterbij Hem leef. Dat voel ik het sterkst als ik bid, en in de ervaring dat Hij mij ook leidt. Ik neem de zorgen van mensen gemakkelijk mee naar huis, maar leer dat ook bij Hem te brengen en daar te laten, zodat ik het zelf kan leren loslaten.

De tekst die Jeanet tijdens de bevestiging meekreeg, kwam uit Filippienzen 4: "Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden. Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren."

Als ons gesprek afgelopen is, besluit Jeanet: "Het is soms heftig, maar ik heb er beslist geen spijt van dat ik diaken ben geworden. Het geeft me heel veel!"

Bepie van der Waal is gemeente-adviseur regio Zuidwest en lid van de redactieraad van Diakonia.

Schuldhulpmaatje in de praktijk

In Nederland komen ruim één miljoen Nederlanders niet rond van hun inkomen. Kerk in Actie startte daarom het project SchuldHulpMaatje. Intussen zijn er al in vijftien plaatsen vrijwilligers actief als maatje om mensen met schulden te ondersteunen. Twee diakenen en een vrijwilliger uit Amersfoort, Alphen aan de Rijn en Lelystad doen hun verhaal.

Amersfoort

Hans van Dijk is diaken in de Adventkerk. Sinds kort is hij coördinator SchuldHulpMaatje in Amersfoort. Er is breed kerkelijk draagvlak om het fenomeen schuldhulpmaatjes te introduceren. "Zowel de protestanten, rooms-katholieken, de gereformeerd vrijgemaakten en de evangelische kerken doen mee. In februari startten we en nu zijn we hard bezig met het werven van maatjes." Onlangs bezocht Hans Hellenboom en Lelystad. "Diaconieën daar hebben al veel ervaring opgedaan. Dat helpt ons. We weten nu hoe zij maatjes geworven hebben. Zij hebben ook al hulpaanvragen gekregen en weten hoe dat loopt."

Hans is een bewogen gelovige: "Ik wil andere mensen, onze naasten, helpen waar nodig. Het coördinatorschap is mij op het lijf geschreven. Ik ben ooit begonnen als timmerman. Daarna werkte ik veertig jaar bij de post. Ik krom op tot leidinggevende en projectmanager. Nu ben ik met de VUT. Ik heb nog veel energie, dus ik kan nog wel iets extra's doen naast diaken-zijn. Toen ik hierover las, dacht ik: dit is het helemaal!"

"Het coördinatorschap vraagt wel veel tijd. We zijn nu druk bezig met maatjes werven, intakegesprekken houden en cursussen organiseren. De mensen die zich aanmelden zijn gedreven. Ze zeggen: hier kun je daadwerkelijk aan de slag met

➤ SchuldHulpMaatje is een gezamenlijk initiatief van Kerk in Actie, het Landelijk Katholiek Diaconaal Beraad (LKDB), de migrantenkerken (SKIN), de Evangelische Alliantie en de Protestants Christelijke Ouderenbond (PCOB). Ze werken daarbij samen met professionele schuldhulpverleners. Kijk voor meer informatie op www.schuldhulpmaatje.nl.

mensen. Het klinkt wat onaardig, maar ze kunnen niet wachten tot de eerste hulpvraag binnenkomt. Ze nemen zelfs vrije dagen op om de cursus te volgen."

▲ Maatjes tijdens een cursus schuldhulpverlening. Links diaken Hans van Dijk. • Foto's: Jeanine Rijdsdijk

"Tot nu toe meldden zich zeventien mogelijke maatjes. Mannen en vrouwen van tussen de 26 tot 70 jaar. Het eerste maatje dat zich meldde was mijn vrouw. Zij werkt 16 uur per week en was op zoek naar invulling van haar vrije tijd. Ze zei: 'hier heb ik op zitten wachten.' De eerste cursusdag zit erop. Eind april hebben we, als het goed is, negen gekwalificeerde maatjes. Dan kunnen we aan de slag!"

Alphen aan de Rijn

Janny de Graaf is diaken in De Bron in Alphen aan de Rijn. Ze is diaken met een bijzondere opdracht voor het armoedebeleid en voorzitter van het Diaconaal Platform Alphen aan de Rijn (DPA).

In Alphen ligt de eindverantwoordelijkheid van het project SchuldHulpMaatje bij het DPA. "Een

schuldhulpmaatje werkt aanvullend op het werk van de professionele hulpverlener”, zegt Janny. “Wij werken samen met de gemeente en andere professionele schuldhulpverleners. Niemand kan maatje worden zonder getraind te zijn. Dat is de voorwaarde die de gemeente gesteld heeft.”

Genadeklap

“Je hebt als maatje te maken met een gevoelige doelgroep”, weet Janny. “De meeste mensen komen in de schuld doordat ze niet goed budgetteren. Het zijn niet altijd ‘arme’ mensen. Het overkomt ook mensen met een modaal inkomen. Er hoeft maar iets te gebeuren, ziekte, faillissement of scheiding, en het kan misgaan. Jonge mensen geven makkelijker geld uit. Rekeningen komen vaak in een doos die in de hoek gezet wordt. We helpen niet alleen mensen van de kerk. Sterker nog, negentig procent van de cliënten is niet kerkelijk.”

Hoe komen de cliënten bij Janny terecht? “Mensen horen via via van ons. Of kerkleden verwijzen hen door. Als diaken stel je je ook voor hulpvragen open. We hebben in de afgelopen jaren beter leren kijken. Je merkt dat de crisis zijn tol begint te eisen. En waarschijnlijk komt de grootste klap nog. Als je weinig middelen hebt, kun je dat wel even volhouden, maar op lange termijn is dat lastig. Dan kan ineens de genadeklap vallen.”

Hoe werkt het?

Janny: “Als we een naam doorkrijgen, gaan we op kennismakingsbezoek. Merk je dat het klikt, dan maken we meteen een vervolgspraak. En we zeggen er duidelijk bij dat ze zich wel zelf moeten inzetten. Daarna maken we samen een inventarisatie en een plan van aanpak. Soms vragen we schuldsanering aan. Is dat niet nodig, dan is er nog wel een stuk werk vereist. Dat doen we met elkaar: de cliënt en het maatje.”

“Wat ik van geldzaken weet? Ach, ik trouwde ooit met een bakker, dus ik ben een ondernemersvrouw. Voor sommige mensen zijn cijfers ingewikkeld. Daarom geven we ook de training. Bij de voorlichtingsavond over schuldhulpmaatjes hadden we een volle zaal. Dat leverde veel nieuwe aanmeldingen op. Een aantal trok zich terug na het intakegesprek. Je moet wel weerbaar zijn om dit werk te kunnen doen. Als iemand niet geschikt is als maatje, dan kijk ik wat ze wel kunnen doen: bezoekwerk of korte klussen.”

Janny heeft tips voor diaconieën die aan de slag willen met het project SchuldHulpMaatje. “Vorm een netwerk van sociale instanties en begin met elkaar te leren kennen. Kijk om je heen wie hulp nodig heeft, wees een open kerk, sta midden in de samenleving. Je hoeft het niet van de brug af te schreeuwen, maar kijk niet weg en zeg niet te vlug ‘nee!’”

▲ Een schuldhulpmaatje werkt aanvullend op het werk van de professionele hulpverlener.

Lelystad

Het Interkerkelijk Diaconaal Overleg (IDO) in Lelystad heeft al lange tijd ervaring met schuldhulpbegeleiding. Jan Penninkhof zelfs al dertien jaar. “Ik deed het eerst na mijn werk, maar toen ik met de VUT ging, ben ik er nog meer tijd aan gaan besteden. Ik ben bedrijfsdeskundige, dus ik heb wel wat verstand van cijfertjes. En ik volgde cursussen. De cursus SchuldHulpMaatje is echt een leuke cursus. Je leert hoe je mensen moet benaderen. En je leert analyseren: wat is er aan de hand, hoe kan het in de toekomst voorkomen worden?”

“Ik begeleid zo’n drie cliënten per jaar. In eerste instantie schamen ze zich, maar daarna zijn ze blij dat je er bent en dat je wilt helpen. Je komt ook wel eens onhandelbare cliënten tegen. Tact doet veel, maar er zitten ook probleemgevallen tussen. Cliënten moeten hun gedrag veranderen en dat is moeilijk. Je moet als maatje dus vasthoudend zijn en niet te gauw de moed opgeven. Ik ben wel door diepe dalen gegaan. Maar als ik naar Kenny kijk (zie kader), dan ben ik trots. Er zijn ook personen geweest die me ontglipt zijn, maar voor de meeste mensen kan ik wel iets doen.”

Ellen van der Kemp is freelance journalist

➤ Na de scheiding van zijn ouders woont de 17-jarige geestelijk beperkte Kenny bij zijn vader. Als zijn vader verongelukt, stort Kenny's wereld in. Het huis is voor hem te duur. Hij krijgt een goedkope flatje, maar de woon- en leefkosten zijn te hoog voor Kenny's Wajong-uitkering. Bovendien geeft Kenny teveel uit waardoor hij schulden maakt. Door achterstand in huur- en energiekosten dreigt een huissuitzetting.

Dat is de situatie als Kenny bij Jan Penninkhof komt. Samen gaan ze aan de slag. Ze hebben twee doelen: het flatje behouden en Kenny schuldenvrij krijgen. Ze vragen uitstel bij de schuldeisers en Kenny moet van het absolute minimum leven. Met hulp van het noodfonds lukt dat. De dreigende huissuitzetting is opgeschort. Dan volgt een zoektocht naar een saneringsmethode om Kenny schuldenvrij te krijgen. Jan vindt een fonds dat geld beschikbaar stelt. Hiermee en met een aanvulling uit het noodfonds begint de sanering.

Kenny is nu 23 jaar en schuldenvrij. De begeleiding beperkt zich tot budgetbeheer. Hij loopt stage bij een scheepswerf en leeft sober. Van zijn uitkering en de stagevergoeding heeft hij nu zelfs gespaard! Een filmpje over Jan en Kenny is te vinden op www.kerkinactie.nl.

Hoe heeft jullie diaconie aandacht voor ouderen?

Adriaan Vonk
uit Soest

In het voorjaar organiseren wij een seniorenendag. 's Morgens meestal een lezing, over bijvoorbeeld kerkelijke symbolen, de plaatselijke historie of natuurfotografie. Dit jaar is er een cabaret, www.pepermunten.nl. Na de lunch volgt een creatief of muzikaal programma.

In december organiseren we een kerstfeest voor ouderen: een kerstviering in combinatie met een gezellig samenzijn. Beide activiteiten worden goed bezocht. De ouderen ervaren de onderlinge contacten als belangrijkste pluspunt. De meeste bezoekers worden met eigen auto's of met de ouderenbus gehaald en gebracht.

Er is redelijk veel mantelzorg in onze gemeente, bekend en onbekend. De diakenen in de secties proberen - samen met ouderlingen en contactpersonen - een signaalfunctie te vervullen. Zo proberen we eenzaamheid en zorgvragen vroegtijdig te signaleren.

Via contacten met onder andere Wmo-raad en PCOB willen wij betrokken zijn bij het gemeentelijk ouderenbeleid. De deelname van senioren aan het gemeentelven is groot, in Vorming en Toerusting. Er is een grote groep senioren actief in een soos, waar ontspanning centraal staat, maar ook serieuze onderwerpen aan bod komen. Verder zijn jong en oud actief in allerlei kerkelijk werk en op maatschappelijk terrein. Zelf hoop ik dat we ook de aankomende jonge senioren aanspreken en dat zichtbaar is dat kerkelijk vrijwilligerswerk ook leuk kan zijn. De komende pensionering van de babyboomgeneratie is een grote kans voor het werven van vrijwilligers!

Gert Leemkuil
uit Hoogeveen

We kennen in onze wijk maandelijkse ouderen-contactmiddagen die gemiddeld door ongeveer dertig ouderen bezocht worden. Elk jaar maakt een viertal enthousiaste gemeenteleden een nieuw programma. Vaste onderdelen in het programma zijn de vieringen met broodmaaltijden met Pasen en Kerst en het jaarlijkse bustochtje door de mooie nabije omgeving.

Daarnaast zijn er ook twee keer per maand ontmoetingsochtenden voor zestigjarigen en ouder. Tussen halftien en halftwaalf wordt er gezellig samen koffiedgedronken. Tijdens het koffiedrinken wordt er één of twee keer van plek gewisseld.

Maandelijks is er een kleine expositie (bijvoorbeeld schaatsen door de tijden heen). Als diaconie ondersteunen we beide bijeenkomsten. We betalen programmaboekjes, koffie en een deel van de paas- en kerstmaaltijden.

Ouderen, waarvan we weten of horen dat ze moeilijk de eindjes aan elkaar kunnen knopen, delen mee in de kerst-voedselpakkettenactie. En als ze via het inlooppuur (elke eerste maandagavond van de maand) bij ons aankloppen om financiële ondersteuning of voor andere hulp, proberen we altijd hulp te bieden. Kunnen we dat niet zelf, dan zoeken we samen met hen naar professionele hulp.

Hebben ouderen hulp nodig bij klusjes (zoals tuinonderhoud) en er zijn geen familieleden die dit kunnen doen, dan zetten we onze klussencommissie in en dan wordt alles perfect geregeld!

Rineke Kuijper
uit Zwijndrecht

In onze gemeente is de opvatting gangbaar dat ouderen allereerst gemeenteleden zijn die, bij alles wat in de gemeente gebeurt, worden uitgenodigd en ingeschakeld. Hun wordt bijvoorbeeld extra gevraagd om de jeugddiensten bij te wonen, wat de meesten ook doen. Het is goed om hun commentaar op die diensten, positief of negatief, en de dialoog met de jongeren te horen!

Maar daarnaast is er oog voor de extra aandacht die ouderen op prijs stellen en vaak ook nodig hebben. Predikant, ouderling of pastoraal medewerker komen er vaker op bezoek. Op verzoek of bij signalen komen de diakenen in actie. Het regelmatige bezoekwerk wordt door de Hervormde Vrouwendienst gedaan. In gesprek en kerkblad wordt regelmatig de mogelijkheid van diaconale vakantieweken voor ouderen onder de aandacht gebracht.

Er zijn koffieochtenden. En iedere week is er soos, een bijeenkomst voor een praatje, koffie en spelletjes. Bingo blijft favoriet.

Met Kerst, Pasen en Dankdag zijn er attenties voor de ouderen.

De bloemen die tijdens de eredienst in de kerk staan, gaan met een tekst naar een oudere die jarig of ziek is. Ook bieden we wekelijks adressen van ouderen aan, zodat gemeenteleden een kaartje kunnen sturen. Zo brengen wij groet en betrokkenheid over.

▲ Foto: Freek Visser

Om te beginnen

Diaconaat is mooi werk. Zeker als het lukt om iets te verbeteren aan de situatie van mensen in problemen. Veel diakenen zijn enthousiast, lopen zich het vuur uit de sloffen en genieten ervan. Toch gebeurt het ook dat iedereen erg zijn best doet, maar dat het vuur er een beetje uit lijkt. Wat dan? Momenten van bezinning bieden vaak nieuwe inspiratie. Deze minicursus over bezinning reikt u een paar stappen aan om uw inspiratie vanuit het geloof vast te houden of weer terug te vinden als dat nodig is.

Tekst: Beppie van der Waal

Misschien herkent u het... Je bent net diaken geworden en denkt dat je lekker aan de slag kunt gaan met mensen helpen, wat dat dan ook betekent. Je weet nog niet zoveel van diaconaat, springt een beetje 'in het diepe'. Na de eerste vergaderingen vraag je je af waar je taak ligt en zou je graag aan de slag willen gaan.

Je leest in de krant over huiselijk geweld, over armoede, overbelaste mantelzorgers en overheidsmaatregelen waardoor mensen met een persoonsgebonden budget in het nauw dreigen te raken. Dat kan toch niet in een beschaafd land als het onze, is het eerste dat in je opkomt. Die gedachte laat je niet los, want je ziet en hoort van alles: je overbuurman komt de deur

nauwelijks meer uit omdat hij zijn demente vrouw niet alleen kan laten, een gemeentelid zit ineens zonder werk... Ze staan op je netvlies. Dat breng je tijdens de volgende diaconievergadering naar voren. Kunnen wij iets betekenen voor deze mensen, zijn er concrete mogelijkheden, vraag je. Wij leven toch vanuit het Woord, vanuit geloof en daarom geloven wij toch dat het anders kan?

Stap nul

Het overweldigende gevoel dat het allemaal veel en groot is, kan al verminderen door hiervoor in de diaconievergadering tijd in te ruimen. Vertel aan elkaar dat die menselijke nood je raakt. Dat levert geen directe oplossingen op, maar het helpt al om hier met elkaar

over te spreken en proberen structuur aan te brengen in alles wat er op ons afkomt. En bedenk vooral wat wel mogelijk is!

Stap 1 - Inspiratie door Gods woord

Kent u het volgende 'grapje'? *De diaconievergadering is al begonnen als er nog een diaken binnen komt stormen. Zij verontschuldigt zich dat ze te laat is en mompelt iets over eten koken en kinderen naar bed. Daarop zegt de voorzitter: "Het geeft niet hoor, u hebt nog niets gemist. We hebben alleen de opening nog maar gehad!"*

Veel diaconieën starten hun vergadering met een bijbeltekst of een andere tekst, bijvoorbeeld een

diaconaal lied of een gedicht. En er wordt vaak ook gebeden. Dat is heel waardevol. In de praktijk echter gaat de vergadering daarna vaak meteen door, want 'er zijn zoveel agendapunten!'

Hier ligt een kans om te bezinnen en om geïnspireerd te worden. Het helpt om met elkaar te zoeken in Gods woord, te zoeken naar woorden van waaruit wij leven en dit diaconale werk doen. Bezinnen, zoeken naar wat ons inspireert en, misschien onverwacht, geïnspireerd worden door het Woord of door een woord dat ons toevalt. Zo kunnen wij met elkaar als gelovige mensen onze diaconale weg zoeken en vinden.

Heel eenvoudig kan dat al door - met enige regelmaat - na de gelezen tekst de volgende vragen te overdenken en er met elkaar over te praten.

1. Wat raakt me in deze tekst?
2. Waar heb ik moeite mee?
3. Waar wil ik een vraag over stellen?
4. Wat betekent deze tekst voor ons diaconale werk?
5. Wie doet een appel op ons om naaste te worden (denk aan mensen in de gemeente, in de buurt en ook in wijdere kringen)?

6. Wie gaat ons daarin voor en hoe doet Hij dat?
7. Wat is kenmerkend voor zijn houding naar mensen?
8. Wie of wat drijft ons nog meer om als diaconie bezig te zijn?

Zo kan een (bijbel)tekst of een gebed inspireren (vraag 1 en 2) en tegelijk ook aanreiken waar het om gaat in het diaconale werk (vraag 4). Als regelmatig tijd wordt ingeruimd voor bezinning en gebed bemoedigt en inspireert dit. En het maakt duidelijk waar je opdracht ligt

Bij de gebeden in het klooster wordt op een dag steeds dezelfde non gemist. Aan het einde van de dag komt ze naar moeder overste toe en vraagt of ze de volgende dag niet alle gebeden bij hoeft te wonen. Ze heeft het zo druk! "Als het zo met je gesteld is, moet je juist maar meer gaan bidden!", zegt moeder overste.

Stap 2 – Inspiratie door mensen

Ontmoeting is in diaconaat onontbeerlijk. In de bijbellezing over de Samaritaan lezen we dat hij naar de man aan de kant van de weg toeging en medelijden kreeg.

Een mens in nood kan ons raken tot diep in ons hart. Je moet dan wel dichterbij komen en elkaar in de ogen kijken. De ander doet een appel op ons om naaste te worden. Zo'n ontmoeting kan op verschillende manieren ontstaan. Ik noem er een paar.

Kijken en zien

Goed om je heen kijken wie een beroep op je doet en welke nood je ziet, kan je al raken door de ontmoeting van mens tot mens. Het kan direct duidelijk zijn voor wie je je in kunt zetten, voor het kind met een lichamelijke beperking en zijn ouders, voor het gezin van een gedetineerde, voor de oudere die nauwelijks de deur uit komt in een winter met veel sneeuw...

Als je er als diaconie voor kiest mensen te zien, ontdek je in die ontmoetingen waartoe je geroepen wordt. De volgende vragen kunnen helpen bij die ontdekkingsreis.

1. Wie doet vanuit onze omgeving een beroep op ons om naaste te worden?
2. Welke signalen vangen wij op?
3. Om welke nood gaat het?
4. Wat betekent dat voor ons als diaconie ("Wat wilt u dat ik u doen zal?")
5. Hebben we ontmoetingen binnen organisaties die mensen dagelijks helpen, zoals het maatschappelijk werk? En kunnen we samenwerken?

Een organisatie of project bezoeken

Bij de diaconale inzameling gaat het niet alleen om het geld. Het gaat om een mens of om een groep mensen voor wie het bestemd is. De inzameling gaat vaak meer leven als je weet voor wie het is, als je er een gezicht bij hebt. Dat kan niet altijd letterlijk, omdat het praktisch niet haalbaar is. Dan moet je het van schriftelijke informatie hebben. Als het wel mogelijk is, kun je met een groep gemeenteleden of als diaken zo'n bestemming eens bezoeken en in de dienst vertellen wat je in die ontmoeting geraakt heeft.

▲ Een (bijbel)tekst of gebed kan inspireren. • Foto: Erik Appeldoorn

▲ Tijdens een workshop op de Landelijke Diaconale Dag kunnen diaconen elkaar inspireren. • Foto: Jaap de Jager

De lege stoel

Ruim tijdens uw vergadering tijd in voor de ontmoeting met een vertegenwoordiger van een project dat u financieel ondersteunt of wilt gaan ondersteunen. Hun verhaal kan u raken en inspireren.

Diaconale tocht

Ga met een groepje diaconen, eventueel met jongeren erbij, langs bij diaconale projecten. Spreek met de betrokken mensen en laat je meer vertellen over de noodzaak van diaconale steun.

Stap 3 - Inspireer elkaar

Allereerst kunt u elkaar inspireren in gesprekken bij de opening. Of als u elkaar vertelt over wat u raakt in ontmoetingen met mensen of in de actualiteit. Er zijn ook plekken waar u diaconen uit andere gemeenten kunt spreken, waar ruimte is om ervaringen uit te wisselen en ideeën te delen. Zulke plekken zijn bijvoorbeeld: het diaconale classicaal platform, een Basis cursus Diaconaat in de regio,

een workshop op de Landelijke Diaconale Dag of bij de diaconale ontmoetingsprogramma's in de Inspiratiebeurs. U kunt het ook zelf organiseren met diaconieën uit dezelfde woonplaats of omringende gemeenten.

Deze ontmoetingen kosten allemaal tijd, maar de kans is groot dat u die tijd weer 'inhaalt', doordat u weer weet waar het om gaat in diaconaat en weet voor wie u het doet. Het geeft energie.

Gaandeweg de vorige stappen komen er belangrijke dingen bovendien.

- U wordt geïnspireerd en weet weer 'waar u het zoeken moet' als de motivatie dreigt weg te zakken.
- Het wordt duidelijk hoe u diaconie kunt en wilt zijn.
- U kunt iemand voor de geest halen als er een beroep op u wordt gedaan.
- De grote lijnen worden zichtbaar.

Het kan u voor de toekomst helpen die grote lijnen op te schrijven. Noem het een visie en zie het als een deel van uw beleidsplan, in ieder geval als een houvast en als inspiratie voor een diaconie die de komende jaren vanuit geloof aanwezig wil zijn voor wie dat nodig heeft.

Beppe van der Waal is gemeenteadviseur regio Zuidwest en lid van de redactieraad van Diakonia.

➤ Om te beginnen

Voortaan vindt u op www.kerkinactie.nl/bezinning - bij het verschijnen van elk nieuw Diakonia-nummer - een nieuwe tekst die u kunt gebruiken voor een bezinningsmoment.

Muziek in vreemdelingendetentie

In 2009 stelde Kerk in Actie 5000 euro beschikbaar om rond Kerst concerten te organiseren voor uitgeprocedeerde mensen die in vreemdelingenbewaring op hun uitzetting wachtten. Dit kleinschalige initiatief sloeg aan en leidde uiteindelijk tot een verandering in de activiteitenbegeleiding voor alle vreemdelingen in detentiecentra in Nederland. Zij krijgen nu maandelijks een concert, met financiële steun van de stichting Exodus.

Het begon bij samenwerking tussen het justitiepastoraat en Kerk in Actie om in detentiecentra activiteiten te ontwikkelen. Die samenwerking leverde meteen praktische effecten op: tal van muziekinstrumenten en boeken vonden via Kerk in Actie en diaconieën hun weg naar vreemdelingen in detentie. Met het stimuleringsgeld van Kerk in Actie zijn in 2009 en 2010 een aantal concerten georganiseerd, die enthousiast werden ontvangen door de bewoners van de vreemdelingendetentiecentra.

Nu in alle vreemdelingenbewaringen

De concerten brachten ook een nieuwe beweging op gang. Binnen Justitie was al een beleidslijn in ontwikkeling om in de detentiecentra tot meer activiteiten te komen. Onze Dienst Geestelijke Verzorging

▲ Foto: Evelyne Jacq/HH

stelde voor om regelmatig in alle detentiecentra deze concerten te gaan organiseren, met ondersteuning van de inrichtingsorganisatie en de Dienst Geestelijke Verzorging. Dit voorstel werd overgenomen en als eerste stap werden er drie

concerten gehouden door de Surinaamse gospelgroep Clarence & Yvonne Breeveld in de vreemdelingenbewaring in Zaandam. Zij brachten met veel bezieling prachtige muziek ten gehore die goed aansloeg bij de bewoners: tachtig mensen vergaten even hun zorgen. Het werd in de evaluatie een prima samenwerking genoemd met alle betrokkenen.

Op basis van de ervaringen opgedaan in Zaandam zal nu een plan voor alle inrichtingen worden opgesteld. Daarbij worden ook vrijwilligers ingezet. Al met al een goede bijdrage aan het programma voor de bewoners van de vreemdelingenbewaring, als gevolg van een mooie voorzet van Kerk in Actie. Dank daarvoor, ook aan alle diakenen die dit mogelijk maakten!

*Jan Eerbeek, hoofdpredikant
Dienst Geestelijke Verzorging /
Dienst Justitiële Inrichtingen*

▲ Foto: Maarten Hartman/HH

Pakistan herstelt zich

Hulp na overstromingen

Hoe is het in Pakistan na de desastreuze overstromingen van afgelopen zomer? Saskia Bolt van Kerk in Actie & ICCO bezocht een deel van het getroffen gebied. Enkele stukjes uit haar dagboek.

➤ Vorige zomer werden 20 miljoen mensen in Pakistan getroffen door ongekende overstromingen. Wegen, bruggen, huizen en scholen werden vernietigd. 2000 mensen vonden de dood. Een half miljoen dieren overleefde het niet. Giro 555 werd geopend en het gulle Nederlandse publiek gaf 27,5 miljoen euro aan de Samenwerkende Hulporganisaties (SHO), mede dankzij de inzet van diaconieën.

Kerk in Actie & ICCO behoren tot de SHO en kregen 2,4 miljoen euro tot hun beschikking, voor noodhulp. Inmiddels is hiervan een gedeelte verdeeld onder hun partnerorganisaties in Pakistan. De rest mag tot half augustus uitgegeven worden.

lijkt... Maar het is echt: links van de rotsachtige, stoffige weg staat een enorme blauw en zilverkleurige glinsterende waterinstallatie. Dankzij de door ons ondersteunde partner Sungi is hier sinds september zeer schoon drinkwater beschikbaar voor 545 families. Net na de overstroming was zelfs het water hier hoog in de bergen niet meer drinkbaar, er was allerlei rommel ingekomen. De kwaliteit van het water dat uit de bergen komt, is inmiddels sterk verbeterd.

In het zuiden van het land kan deze installatie daarom harder gebruikt worden en dus zal de installatie hier aan het einde van de maand weggehaald worden. Later deze week zal ik zien hoeveel harder de installatie nodig is in de zuidelijke provincie Sindh, waar het drinkwater lichtgeel is. Veel mensen worden ziek van het water. De dankbaarheid zal er groot zijn!

Saskia Bolt is persvoorlichter Kerk in Actie & ICCO.

We zijn op weg naar de provincie Khyber Pakhtun Khwa (KPK) bij de grens met Afghanistan. Het water van de Swatrivier reikte ver, eind juli 2010. Het overstroomde landbouwakkers en grazige weiden, sleurde huizen, wegen, bruggen en elektriciteitspalen mee. Dieren waren weerloos. Na drie weken was het water weg.

Huis verdwenen

Gezondheidszorg en onderwijs is er in KPK nauwelijks. Analfabetismecijfers zijn de hoogste van het land. In het dorpje Toda Chena, waar een kleine 3500 mensen wonen, heeft onze partnerorganisatie Sungi de gemeenschap in het najaar voorzien van dekens en wintertenten. De forse, wat nors kijkende Janirsat van in de veertig wil dolgraag haar verhaal doen. Ik word buiten al opgewacht en naar binnen gedirigeerd. Tien dagen terug zat Janirsat met haar veertien kinderen nog in de tent die ze als noodhulp kreeg, want haar huis was verdwenen door het kolkende water. Nu is het nieuwe huis klaar. Fijn, nu het 's nachts steeds kouder wordt.

Janirsat en haar gezin troffen bij terugkomst na hun vlucht naar de bergen al hun dieren verdronken: tien koeien en veertig geiten. Een immense schadepost, want ze

leefden van de melk en het vlees. Koeien kosten nu op de markt 400 dollar. Bovendien: waar zouden ze nu moeten grazen? En, nog een zorg, vier dochters moeten snel trouwen. Hoe moet de familie dat betalen? Trouwen doe je vanaf een jaar of 15, 16, vertelt Janirsat, die naast 9 dochters ook 5 zonen heeft. Haar man is niet thuis; hij verdient wat door anderen te helpen hun huis te bouwen.

Fata morgana

In een dorp verderop stoppen we bij wat bijna een fata morgana

➤ Kinderen in Toda Chena bij de waterzuiveringsinstallatie. • Foto: Saskia Bolt

HONDERD JAAR VERBONDEN MET DIACONIEËN

'Duizend kerken samen sterker!' Met deze slogan startte de Rudolphstichting in januari 2010 een campagne om nieuwe leden te werven onder diaconieën van de Protestantse Kerk in Nederland. De Rudolphstichting is al sinds 1927 een vereniging van diaconieën, destijds van de Gereformeerde Kerken. De band met de diaconieën bestaat echter al veel langer.

In 1911 kreeg dominee R.J.W. Rudolph van hen de opdracht om aan de slag te gaan voor 'ontouderde kinderen' in jeugdorp De

Glind. Ook al is het werk in de loop van deze honderd jaar sterk veranderd, de Rudolphstichting werkt nog steeds in opdracht van diaconieën die lid zijn van de vereniging. Daarom gaat de Rudolphstichting in 2011 door met de ledenwervingscampagne, om ook dit jaar een sterke verbinding te zoeken met protestantse diaconieën. Want met elkaar staan we sterker voor uithuisgeplaatste kinderen in Nederland!

In 2010 hebben 67 diaconieën zich aangemeld als lid van de

vereniging. Daarmee staat de ledenteller op 918 diaconieën. Een prachtig resultaat! Is uw diaconie nog geen lid? Lees meer over het gratis lidmaatschap op www.rudolphstichting.nl/duizend-kerken.

JAARVERGADERING RUDOLPHSTICHTING

Op woensdag 25 mei houdt de Rudolphstichting haar jaarvergadering voor diaconieën die lid zijn van de vereniging. Een formeel moment waarop de leden bestuursleden benoemen en toezien op de koers van de Rudolphstichting. Het programma loopt van 19.30 tot 21.30 uur. Gezinshuisouder Pien van der Hoff vertelt over het dagelijkse reilen en zeilen in haar gezinshuis. Kijk voor meer

informatie of aanmelding op www.rudolphstichting.nl of neem contact op via (0342) 45 90 10 of info@rudolphstichting.nl.

Op zaterdag 8 oktober is de jaarlijkse Ontmoetingsdag. Dan kunt u de verschillende projecten van de Rudolphstichting zien en beleven. Noteer deze datum alvast in uw agenda!

BEREKEN UW RECHT: IS UW GEMEENTE AL AANGESLOTEN?

Mensen weten vaak niet waar ze allemaal recht op hebben en hebben daardoor minder te besteden, stellen Mibud en Stimulansz. Om hier verandering in te brengen, ontwikkelden zij de website www.berekenuwrecht.nl. Hierop kan iedereen berekenen waar hij recht op heeft. Op de site staat ook waar bepaalde toeslagen en subsidies aan te vragen zijn. Door de inkomsten in te vullen, wordt per persoon berekend

op welke landelijke regelingen iemand recht heeft en hoeveel die regeling oplevert. Bij landelijke regelingen zijn dat bijvoorbeeld kinderbijslag en zorgtoeslag. Daarnaast maken ook veel gemeenten op www.berekenuwrecht.nl hun regelingen bekend. Kijk op de website of uw gemeente hier al aan meedoet. Zo niet, maak er als diaconie werk van en zorg dat uw gemeente zijn regelingen bekend maakt op www.berekenuwrecht.nl.

MEERKOSTEN ZIEKTE OF HANDICAP

De Chronisch zieken en Gehandicapten Raad (CG-Raad) heeft een website die stapsgewijs uitlegt hoe u te werk moet gaan om uw meerkosten door ziekte of handicap in 2010 te verzilveren. U maakt bijvoorbeeld kosten voor vervoer van

en naar het ziekenhuis, voor verzorging en verpleging of de aanschaf van hulpmiddelen. Voor de actuele informatie over uw belastingaangifte in 2011 kunt u op www.meerkosten.nl terecht.

VAKANTIE VOOR MINDERVALIDEN IN PUTTEN

Op de Buytenplaets Putterheyde in Putten staan twee aangepaste stacaravans van de Gereformeerde kerk en de hervormde Andreaskerk voor vakanties voor mindervaliden. De stacaravans zijn ingericht volgens de voorschriften van het Nederlands Astmafonds, het Nationaal revalidatiefonds en de stichting De Stijgbeugel. Ze zijn geschikt voor twee rolstoelgebruikers, een lichtgehandicapte vakantieganger en drie tot vier valide gasten. Huisdieren zijn niet toegestaan. De huurprijzen variëren van 230 tot 285 euro per week. Voor meer informatie en reservering kunt u contact opnemen met het secretariaat van het interkerkelijk caravanproject, mevrouw I. van Zijverden, tel. (0341) 362 188 of e-mail: anton.en.irene@hetnet.nl.

INTERACTIEVE POSTER

Voorbeelden van leuke acties kunnen soms inspirerend werken. Van de zwo-commissie uit Hoofddorp ontving de redactie van Diakonia deze zelfgemaakte poster. Hiermee brengt de enthousiaste commissie haar interactief contact met Mozambique onder de aandacht.

GEBRUIKSGEMAK DIACONALE ACTIVITEITENMONITOR VERBETERD

www.diaconaleactiviteitenmonitor.nl wordt goed bezocht! Uit reacties bleek echter dat het formulier voor activiteiten niet voor iedereen duidelijk was. Vooral het invullen van de frequentie (hoe vaak doen we een activiteit) en de inzet door beroepskrachten en vrijwilligers ging vaak fout, ondanks de toelichting op de website. Het systeem

berekent de inzet op jaarbasis. Bij foutief invullen kon de uitkomst vijf- of tienmaal te hoog uitkomen.

Daarom is het formulier aangepast. Het invullen van de frequentie sluit nu beter aan bij de praktijk. Bij inzet medewerkers wordt nadrukkelijk gevraagd om de aantallen *per keer* in te vullen.

U hoeft dus niet meer zelf mee te rekenen! Als u het formulier goed invult, geeft het systeem de juiste jaarcijfers.

Ook is de monitor makkelijker vindbaar gemaakt via de website van Kerk in Actie: onder Diaconaat in Nederland/ basisinfo diaconaat vindt u een rechtstreekse link. Wilt u begeleiding bij het werken met de monitor? Neem dan contact op met Willy Meijnhardt, e-mail: w.meijnhardt@kerkinactie.nl.

Exodus Nederland biedt opvang en individuele begeleiding aan ex-gedetineerden en gedetineerden in de laatste fase van hun detentie. De regio Flevoland is op zoek naar een

Diaconaal pastor m/v

18 uur p/w

Werkgebied: Flevoland (met PI's in Lelystad en Almere)

Jaarcontract (de functie is beschikbaar voor max. 3 jaar)

Het project wordt uitgevoerd in opdracht van Kerk in Actie (PKN) en Exodus Nederland, i.s.m. het protestantse en rooms-katholieke justitie-pastoraat en Kerken met Stip. De werkzaamheden worden uitgevoerd onder regie van Exodus en in samenwerking met lokale partners.

Wie zoeken wij?

- Een communicatief pastor met een diaconaal hart
- Een persoon die pionier wil zijn in een –voor de opdrachtgevers- op dit terrein deels nog onontgongen proefpolder
- Iemand die van nature gericht is op het verbinden van mensen
- Een man of vrouw die organisatietalent heeft en netwerken weet op te bouwen
- Iemand die zich aangetrokken voelt tot een tot op heden niet bestaand beroep

De functie

- Deelname aan pastorale activiteiten binnen de genoemde Penitentiare Inrichtingen (PI's)
- Overleg met betrokken organisaties en dienstverleners, ook binnen de PI
- Het zijn van regionaal contactpersoon binnen het landelijk vrijwilligersnetwerk van Exodus, met als doel de reïntegratie van ex-gedetineerden in m.n. Flevoland

- Het samen met (diaconale en gemeentelijke) organisaties bouwen aan sluitende nazorg voor ex-gedetineerden, startend zowel binnen als buiten de PI
- Het op het eerdergenoemde terrein leggen van contacten met regionale en lokale maatschappelijke organisaties, kerkgenootschappen en overheid
- Het zorg dragen voor toerusting van in dit werkveld actieve vrijwilligers
- Het op schrift zetten van een plan van aanpak hoe op dit terrein met alle betrokkenen effectief en zonder tijdverlies eerder genoemde nazorg vorm gegeven kan worden
- Het ontwikkelen (met gemeentelijke en diaconale organisaties) van activiteiten die gewenst zijn op grond van de verkenning van het werkgebied en het bijebrengen van 'best practises' elders uit het land.

Kijk voor meer informatie op www.exodus.nl.

GROENE ENERGIE

Kerk in Actie en Greenchoice slaan de handen ineen. U kunt overstappen op groene energie en ontvangt 0,25 eurocent korting per kWh groene stroom en elke m³ groen gas die u gebruikt. Als u overstapt, helpt u niet alleen het milieu: u steunt ook duurzame energieprojecten in ontwikkelingslanden. Want Greenchoice doneert voor elke kWh groene stroom die u verbruikt 0,25 eurocent aan het FairClimate programma van Kerk in Actie.

Ga naar www.greenchoice.nl/fairclimate om uw overstap te regelen. Voor vragen kunt u bellen met Greenchoice: tel. (010) 478 23 26. Als u al klant bent bij Greenchoice, dan kunt u contact opnemen met Greenchoice om deze actie te laten toepassen.

Wilt u mensen in uw gemeente op de hoogte brengen van deze actie? Deel dan de actiefolder uit en noem de actie in uw kerkblad. Op www.kerkinactie.nl/fairclimate vindt u alle materialen.

VERBETERINGEN

In het februarinummer van Diakonia stond op pagina 7 als fotograaf vermeld Maileen Kruidenier D&DJ. Dit moest zijn: Bärbel Goedeling (wijkpastoraat Oude Noorden Rotterdam).

▲ Koken op biogas in India: mogelijk gemaakt door het FairClimate-programma van Kerk in Actie.

Van U is de aarde, God,
en dus van ons allen samen,
in noord en zuid,
in oost en west;
houd de onrust in ons levend
dat wij deel uitmaken
van een minderheid
die op kosten van de schepping
zich te goed doet
aan wat Gij bestemd hebt
voor alle mensen, en maak ons bereid te leren
ons leven zo te herzien
dat wat wij het onze noemen
ook ten goede komt
aan de meerderheid
die minder heeft.

O God, geef ons de moed
in verzet te komen
wanneer mensen bekneld raken
en de samenleving aangetast wordt
door wat niet te rechtvaardigen is;
help ons vol te houden
dat armoede onrecht is
en dat wij allen verarmen
als mensen onder ons tekort komen;
breng ons te binnen
dat gerechtigheid een prijs heeft
en dat van ons gevraagd wordt die prijs ook te betalen.

Uit: Dienstboek I

Foto: Hoogteyling/HH